

Gitte Seeberg (KF):

Lad mig starte, som Venstres ordfører også startede, nemlig med at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti vedstår os ansvaret i forbindelse med hele denne ambisag; det er således op til regeringen nu at drage omsorg for tilbagebetaling i henhold til de retningslinjer, som Folketinget har vedtaget.

Jeg mener ligesom Venstres ordfører, at det her forslag – i hvert fald den første del af det – egentlig ikke er et forslag, der burde fremsættes herude i Folketingssalen. Det pålægger nemlig regeringen straks automatisk uden yderligere forhalinger og på eget initiativ at betale tilbage osv. osv. Sagen er jo ikke så enkel, som man får den til at se ud fra Fremskridtspartiets side, for det er jo, sådan som skatteministeren også var inde på, kun tabet, skattemyndighederne skal tilbagebetale til skatteyderne.

Det er selvfølgelig klart, at myndighederne ikke må modarbejde, at der sker en tilbagebetaling – et indtryk, man af og til har fået gennem dagbladene – hvilket jeg da heller ikke håber er tilfældet. Men i tvivlstilfælde er det, hvis man ikke kan blive enig om størrelsen af tilbagebetalingen, et anliggende for domstolene. Jeg mener ikke, at det er noget, vi fra politisk hold skal blande os i.

Så er der spørgsmålet om udskydelse af forældelsesfristen, og dér er jeg enig med skatteministeren i hans betragtninger. Forholdet her er undergivet den almindelige forældelsesfrist på 5 år, hvor man endog har lempet på kravene, idet man alene skal have anmeldt kravet over for Told og Skat. Det er en lempelse i forhold til de almindelige regler, hvor man skal anlægge en sag inden for 5 år. Man har således haft 5 år til at gøre sit krav gældende, og der er stadig væk tid til det. Det mener jeg er nok, for ellers trækker sagerne ud i en uendelighed. Og hvis man ikke allerede nu skulle sidde inde med de oplysninger, som gør, at man kan anmelde sit krav, har jeg nu heller ikke meget tro på, at man senere vil gøre det.

Så alt i alt kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte beslutningsforslaget, men vi er selvfølgelig interesseret i under udvalgsarbejdet at spørge og høre ministeren om selve forløbet og om, hvornår vi kan få afsluttet de forskellige ambisager, for det er korrekt, at sagerne har trukket længe ud.

Jes Lunde (SF):

Jeg tror nok, at Fremskridtspartiet med forslaget her kan have ret i, at myndighederne i nogle tilfælde har lavet meget benspænd og meget bureaukratisk behandling af sagerne, og det må skatteministeren jo så sørge for at påtale, for virksomhederne har selvfølgelig krav på en fair og ordentlig behandling.

Men bortset fra det er vores grundsynspunkt i SF, at vi støtter en meget restriktiv praksis, hvor vi stiller så skrappe krav til myndighedernes bevisførelse, som EU-dommene overhovedet gør det muligt for os, simpelt hen fordi vi rent ud sagt har lyst til at bruge så få penge som muligt på at tilbagebetale den her ambi.

Det kan skatteministeren så for vores skyld godt prøve at administrere efter, men man skal selvfølgelig følge spillets regler, og man skal selvfølgelig give en fair behandling; men den restriktive praksis, hvor man kræver en meget effektiv bevisførelse fra virksomhedernes side, støtter vi.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Til hr. Jes Lunde vil jeg sige, at den praksis, der føres, er en praksis præget af rimelighed. Det er altså sådan, at der er tale om, at man i de konkrete tilfælde undersøger, om der har fundet overvæltning sted, eller om der har været mulighed for at kunne foretage overvæltning. Er det sådan, at man efter en grundig undersøgelse kan konstatere, at man har været i stand til at kunne overvælte ambien, er der ikke grundlag for at kunne foretage en tilbagebetaling.

Så der finder en fair vurdering sted i hvert eneste konkrete tilfælde, men det er klart, at vi ikke har myndighed til at udbetale sådan på skrømt og efter sådan lidt løse undersøgelser. Vi skal ganske nøje være klar over, hvor meget kravet er, og vi skal vurdere, om der har fundet overvæltning sted. Det er det, der er udgangspunktet.

Det er ikke en specielt restriktiv praksis, men det er en praksis, der er båret af, at man bliver nødt til at have en grundig undersøgelse i hvert konkret tilfælde.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det har jeg ingen problemer med. Jeg refererer såmænd bare til, at forslagsstillerne lægger op til en mere rundhåndet praksis og lægger op til, at hvis nogen inden for en branche har vist, at man godt kunne retfærdiggøre, at der ikke var